

ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

สุภารัตน์ ประคุณมณี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการสอน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 100 คน โดยใช้การคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (Independent Sample t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการบริหารหลักสูตร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
2. ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านเกือบทุกด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนเพศชายมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูผู้สอนเพศหญิง ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผลการเรียนพบว่าไม่แตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านพบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ

ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ / ครูผู้สอน / กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะในการดำเนินชีวิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 อันจะนำมาซึ่งเสถียรภาพ และความมั่นคงเจริญงอกงามของบุคคล สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นการจะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนโดยการถ่ายทอดความรู้ การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 มาตรา 54 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 2 มาตรา 10 ที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และเด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579)

จะเห็นได้ว่างานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษา เพราะการบริหารงานวิชาการเป็น การใช้ศาสตร์และศิลป์ที่จะนำทรัพยากรในการบริหารมาประกอบกันตามกระบวนการบริหารในการจัด กิจกรรมการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (พิชัย เสงี่ยมจิตต์ 2542, หน้า 3) ถือได้ว่างานวิชาการเป็นตัวชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียนดังนั้นการ ดำเนินงานเกี่ยวกับจัดกระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นก็เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ได้อย่างเต็มศักยภาพมากที่สุดมีความรู้ มีจริยธรรม สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข เป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็น “คนดี คนเก่ง และมีความสุข” ทั้งนี้ผู้บริหาร และ ครูผู้สอนถือเป็นฟันเฟืองที่สำคัญในการพัฒนาเพราะเป็นผู้ปฏิบัติจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่ม

โรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา และส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 ให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ และ ประสบการณ์ในการสอน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 129 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 100 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเกรจีซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการสอน ครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียน เครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในด้านต่างๆ จำนวน 4 ด้าน คือ
 - 2.1. ด้านการบริหารหลักสูตร
 - 2.2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
 - 2.3. ด้านการนิเทศการสอน
 - 2.4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

ครูผู้สอนที่มีเพศ และประสบการณ์ในการสอน ต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ประโยชน์ของการวิจัย

เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อ จะนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามซึ่งครบถ้วน และสมบูรณ์ทุกฉบับ จำนวน 100 ฉบับ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาจัดระเบียบลงรหัส
3. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการสอน โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ
4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยค่า t-test แบบ Independent Sample t-test
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน วิเคราะห์โดยค่า One Way Analysis of Variance ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ใช้การทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)
7. กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. บรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างด้วย ค่าความถี่และร้อยละ

2. บรรยายลักษณะตัวแปร ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วยสถิติ Independent Sample t-test
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไป ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

1. ครูผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและมีประสบการณ์ในการสอน 11 - 20 ปีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ มีประสบการณ์ในการสอน 1-10 ปี และ มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปีตามลำดับ

2. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการบริหารหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด โดยมีรายละเอียดรายด้านดังนี้

2.1 ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็น ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

2.2 ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็น ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนให้ครบถ้วนทุกระดับชั้นและทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีการจัดครูเข้าสอนประจำชั้น ประจำวิชาตามความสามารถและความถนัด

2.3 ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในด้านการนิเทศการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็น ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีการวางแผน กำหนดระยะเวลาการนิเทศและจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีการประชุมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนแก่คณะครู

2.4 ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็น ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีการอนุมัติผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียนตามที่คณะกรรมการวัดผลประเมินผลกำหนด

3. ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านเกือบทุกด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนเพศชายมีความความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูผู้สอนเพศหญิง

4. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านพบว่า เกือบทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบประเด็นที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

- ด้านการบริหารหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งเป็นเพราะหลักสูตรการศึกษาเป็นเครื่องมือเป็นตัวกำหนดหรือกรอบของแนวปฏิบัติที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย สถานศึกษาได้มีการวางแผนจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ จัดทำโครงการ/กิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับหลักสูตรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอมีการจัดเตรียมเอกสารหลักสูตรไว้เพียงพอต่อความต้องการของครู และมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรทุกสิ้นปีการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสถานศึกษาโดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของคาร์ตัน พิมพ์อุบล (2549) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราด ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราดตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและครูวิชาการ โดยรวมและทุกรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษาการนิเทศภายใน

- ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าไม่มีการจัดทำคู่มือและระเบียบ การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน และการวัดและประเมินผลไม่มีแนวทางการปฏิบัติที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ตลอดเวลา ขาดการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ขาดการประสานงานระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการวัดและประเมินผลนักเรียนยังน้อยอยู่ตลอดทั้ง ความรู้และความเข้าใจในเกณฑ์และมาตรฐานการวัดและประเมินผลของผู้ปกครองแตกต่างกับทางโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารควรตระหนักและรับผิดชอบโดยตรงต่อการประเมินผล ผู้บริหารจึงควรศึกษาถึง หลักการ รูปแบบ การรายงานการประเมิน และกำหนดนโยบาย จัดหาวัสดุ เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ สำหรับใช้ในการประเมินผล ให้แก่บุคลากรให้พร้อม เพื่อให้การประเมินผลบรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา นอกจากนี้ผู้บริหารควรติดตาม ตรวจสอบการประเมินผลของบุคลากรอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ เพื่อประโยชน์ของผู้เรียนที่จะได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละคนอย่างแท้จริงสอดคล้องกับงานวิจัยของสมประสงค์ เสนารัตน์ (2552) ศึกษาเรื่อง ปัญหาการประเมินในทางการศึกษาของประเทศไทย ถึงแม้ว่าในแต่ละปีการศึกษามีการทบทวนหลักสูตร โรงเรียน มีการจัดทำรายงานผลการประเมินเพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนทุกคน ทุกชั้น และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้ มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอตรวจสอบความสามารถของตนเองได้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทุกระดับชั้น เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ปรับปรุงการสร้างเครื่องมือวัดผลให้มีคุณภาพและมีการอนุมัติผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียนตามที่คณะกรรมการวัดผลประเมินผลกำหนดก็ตามสอดคล้องกับแนวคิดของสมนึก ภัททิยธนี(2546) ที่ได้กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวางแผนการเรียนการสอน และการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาได้ ซึ่งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของดารัตน์ พิมพ็อบล (2549) ที่พบว่าผู้บริหารมีบทบาทการบริหารงานวิชาการ ในด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของถาวร กันยาพรกุล (2552) ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ ตามทัศนะของครูปฏิบัติการสอน โรงเรียนเทศบาล 1 วัดศรีเมือง อำเภอเมืองนครนายก ผลการวิจัยพบว่า ครูใช้วิธีการวัดผล ประเมินผลเพียงด้านใดด้านหนึ่ง หรือวิธีการเดียวคือปรนัย (แบบตัวเลือก) ส่วนอัตนัย (แบบเขียนบรรยาย) มีน้อย หรือไม่มี การวัดผล ประเมินผลระหว่างภาคเรียน มีเฉพาะปลายภาคเรียน ซึ่งแสดงว่าครูยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัด ประเมินผลตามรูปแบบหลักสูตรใหม่ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้มีการอบรมเรื่องการวัด ประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นอกจากนี้ในปัจจุบันได้มีการกำหนดให้การจัดการเรื่องผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนต้องมีความถูกต้องไม่มีข้อผิดพลาด ทำให้ผู้บริหารให้ความสำคัญและเอาใจในด้านนี้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับงานวิจัยของจิระศักดิ์ อินทร์หอม(2548) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

1.1 ครูผู้สอนมีความคิดเห็นด้านการบริหารหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับ
บริบทของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีการกำหนดแผนพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษาไว้ในแผนพัฒนาสถานศึกษาและดำเนินงานตามแผนโดยคณะกรรมการหลักสูตรในสถานศึกษา
มีการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตลอดจนมี
การสร้างตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรและชุมชนให้เห็นความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและ
การแบ่งงานตามหลักการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ส่งผลให้ครูมีความตระหนักต่อการ
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมและมีการ
ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้อง
กับงานวิจัยของทองปอนด์ พิพิธพันธ์ (2550) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความเห็นว่า
โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 มีการบริหารงานวิชาการในระดับมาก ดังนี้ คือ มีการ
จัดเตรียมหลักสูตร แผนการเรียน แผนการสอน วิเคราะห์หลักสูตรก่อนสอน ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร
และการจัดทำแผนการเรียนรู้ จัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นิเทศและประเมินผลการใช้หลักสูตร ส่งเสริม
ครูให้จัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

1.2 ครูผู้สอนมีความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนให้ครบถ้วนทุก
ระดับชั้นและทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการ
สอนให้ครบถ้วนทุกระดับชั้นและทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การสนับสนุนให้ครูจัดบรรยากาศและ
สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ รวมทั้ง
มีการส่งเสริมให้ครูพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการส่งเสริม สนับสนุนให้ครู
พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาศักยภาพในวิชาชีพ ส่งผลให้ครูมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอมีการนำ
ความรู้และประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอันส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพ
และประสิทธิผลแก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจณี พินิจลำควน (2553) ศึกษาเรื่อง
ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อบทบาทของ
ผู้บริหารในการบริหารงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อก็พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ครูเห็นว่าผู้บริหารมีบทบาทมากกว่าข้ออื่นๆ 2
ลำดับแรก ได้แก่ เน้นให้ครูจัดการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียน และสอนเสริม

ให้กับนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านการเรียนดี เน้นให้ผู้เรียนจัดกระบวนการเรียนรู้โดยยึดหยุ่นตามความเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของดำรงศักดิ์ (2549) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสถานศึกษาดำเนินการให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการสอน สื่อการสอน เอกสาร คู่มือครู ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สถานศึกษาดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา และสถานศึกษามีการจัดประชุมวางแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสถานศึกษาจัดหา จัดทำ ห้องสมุด สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

1.3 ครูผู้สอนมีความคิดเห็นด้านการนิเทศการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการวางแผน กำหนดระยะเวลาการนิเทศและจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีการวางแผน กำหนดระยะเวลาการนิเทศและจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน ตลอดจนจัดให้มีการนิเทศภายในโดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการนิเทศ และมีการกำหนดความรับผิดชอบตารางนิเทศในการให้การนิเทศอย่างชัดเจน จึงส่งผลให้ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของอเนก คำจำรูญ (2550) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีการจัดทำแบบบันทึกการนิเทศภายใน มีการวางแผนการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบมีการส่งเสริมครูผู้สอนให้ความร่วมมือรับการนิเทศภายในมีการสรุปและประเมินผลการนิเทศภายใน เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย คำปลิว (2549) ศึกษาเรื่อง การศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามิไสล จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการงานวิชาการ 12 งาน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและการ เทียบโอนการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา อยู่ในระดับ มากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การแนะแนว การศึกษา ผู้บริหารมีบทบาทสูงสุด และรองลงมา คือ การนิเทศการศึกษา โดยผู้บริหารส่งเสริมการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร มีบทบาทสูงสุด รองลงมาคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลงานจากการนิเทศ ภายในมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ส่วนกิจกรรมที่มีบทบาท น้อยที่สุด คือ ผู้บริหารเสนอวิธีการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคของ การนิเทศภายใน

1.4 ครูผู้สอนมีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีผู้บริหารมีการจัดทำรายงานผลการประเมินเพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนทุกคน ทุกชั้น และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้ มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอตรวจสอบความสามารถของตนเองได้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกระดับชั้น เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ปรับปรุงการสร้างสรรค์เครื่องมือวัดผลและมีการอนุมัติผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียนตามที่คณะกรรมการวัดผลประเมินผลกำหนด ส่งผลให้สถานศึกษามีการวัดและประเมินผลการเรียนที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของถาวร กันยาพรกุล (2552) ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ ตามทัศนะของครูปฏิบัติการสอนโรงเรียนเทศบาล 1 วัดศรีเมือง อำเภอเมืองนครนายก ผลการวิจัยพบว่า ครูใช้วิธีการวัดผล ประเมินผลเพียงด้านใดด้านหนึ่ง หรือวิธีการเดียวคือปรนัย (แบบตัวเลือก) ส่วนอัตนัย (แบบเขียนบรรยาย) มีน้อย หรือไม่มี การวัดผล ประเมินผลระหว่างภาคเรียน มีเฉพาะปลายภาคเรียน ซึ่งแสดงว่าครูยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัด ประเมินผลตามรูปแบบหลักสูตรใหม่ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้มีการอบรมเรื่องการวัด ประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับงานวิจัยของทองปอนด์ พิพิภักดิ์ (2550) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนผู้บริหารมีการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลที่เป็นมาตรฐาน ประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบและนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน

2. ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนเพศชายมีความความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูผู้สอนเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนเพศหญิงให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนและปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัดเวลาตอบแบบสอบถามจึงอ่านอย่างละเอียดรอบคอบมากกว่าครูผู้สอนเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย คำปลิว (2549) ศึกษาเรื่อง การศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามภาระงานการบริหารงานวิชาการ 12 งาน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและการ เทียบโอนการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี ทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสาน

ความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดย ครูผู้สอนที่มีเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมแตกต่างกัน

3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่ม โรงเรียนเครือข่ายที่ 38 สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในกลุ่ม เครือข่ายมีการประสานงานติดต่อและช่วยเหลือกันตลอดเวลา มีการให้ครูทุกคนเข้ารับการอบรมทั้งครูที่มี ประสบการณ์ 1-10 ปี 10-20 ปี และมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ซึ่งมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของอสนีย์ สุพรรณนัท (2552) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอแม่สรวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอแม่สรวย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน และการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอ แม่สรวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การสอนโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลงานการวิจัยไปใช้ มีดังนี้

ควรส่งเสริมด้านการวัดผลประเมินผลเทียบโอนผลการเรียนที่หลากหลาย โดยให้บุคลากร ทางการศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอวิธีการวัดผลประเมินผลเทียบโอนผลการเรียนที่ เป็นระบบและมาตรฐานแนวเดียวกันเพื่อผลประโยชน์

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการเพื่อให้สามารถวางแผนและส่งเสริมการเรียนการสอนที่จะ พัฒนาสู่ครูมืออาชีพ

2. ควรมีการวิจัยถึง ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ใน ภาพรวมในระดับภาค หรือระดับประเทศ

3.ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบเชิงลึกมากกว่านี้ เช่น การสัมภาษณ์

เอกสารอ้างอิง

- กาญจณี พินิจจำนวน.(2553). *ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- จิระศักดิ์ อินทร์หอม. (2548). *การศึกษากิจการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ปทุมธานี.
- ดาร์ตัน พิมพ์อุบล. (2549). *การศึกษากิจการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สถาบันราชภัฏรำไพพรรณีจันทบุรี.
- ดำรงค์ สวัสดิ์. (2549). *ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ถาวร กันยาพรกุล.(2552). *สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครูปฏิบัติการสอนโรงเรียนเทศบาล 1 วัดศรีเมือง อำเภอเมืองนครนายก*. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทองปอนด์ พิพิธภัณฑ์.(2550). *การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- พิชัย เสี่ยมจิตต์. (2542). *การบริหารงานเฉพาะด้านในสถาบันการศึกษา*. คณะครุศาสตร์ ,สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- รุ่งรัชดาพร เวชะชาติ. (2552). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สงขลา : นำศิลป์โฆษณา
- สมชาย คำปลิว. (2549). *การศึกษามหาวิทยาลัยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา,วิทยาลัยเฉลิมกาญจนาศรีสะเกษ.
- สมนึก ภัททิยชนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่4)*. กทม: ประสานการพิมพ์
- สมประสงค์ เสนารัตน์. (2552). *ปัญหาในการประเมินผล.สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา* คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา .(2560) .*แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ:บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

- อเนก คำจำริญ.(2550). การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อัสนีย์ สุพรรณนนท์.(2552). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอมะนัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2. การศึกษาอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.